

ЮВІЛЕЙ БЕЗ ПРИВІЛЕЇВ

Напередодні пройшов рясний червневий дощ. Тому солодкий трюнок розквітлого жасмину, гордих піоній так і витає у повітрі. Особливо це відчувається у селі, де що не крок, то ноги облітає заколисана чорнобривчастим царством зелень. У царині такої краси потопає і село Яловичі Ярославичської сільської ради. Разом із заступником голови Млинівської районної ради Сергієм Коноваловим та начальником загального відділу райради Світланю Король ми їдемо сюди з особливою приємною місією: у депутата Верховної Ради УРСР 7 скликання, колишньої передової телятниці колгоспу «Шляхом Леніна» Ніни Павлівни Матусевич (на фото) – ювілей. По дорозі до неї з подарунками до нас приєднується і Ярославичський сільський голова Володимир Герасимчук. Господарі дому, особливо ювілярка, не приховує подивування: це ж треба – у районній раді згадали про неї, просту сільську жінку, яка й на пенсії уже більш як 25 літ! Помітно, як непрохана сльоза зволожує очі, особливо, коли гості з району та сільради виголошують їй щирі привітання з нагоди 80-річчя з дня народження та вручають квіти і подарунки.

Привітні господарі запрошують до хати. Втім, ми ввійшли туди не відразу. Затримуються у квітнику та на городі, бо обминути побачене диво неможливо. Перед вікнами дому Матусевичів розкинулося ціле квіткове царство. Тут не просто безліч квітів, а й дивовижні витвори людської фантазії: птахи з дерева, чудернацькі горщики, справжній тин із козаком, казкові звірі, хатинка, де усе, як у справжньому дворі – собачка, сонях... Квіти, мов сніговиця, засипали і квітник, і город. Видно, що є у Надії Павлівни на кого спертися. У неї хороша сім'я. Разом із чоловіком Володимиром Максимовичем у парі ось уже 59 літ. Виховали сина і доньку. Тепер тішається онуками, правнучкою. І ті пишні, пухнасті ружі, ромашки, троянди, іриси, лілії (всього на обійсті Матусевичів росте близько 300(!) видів квітів) – то уже захоплення дочки Лесі та зятя, майора у відставці Михайла. Син, інженер-геодезист за фахом, проживає аж у Макіївці Донецької області, а дочка із сім'єю ближче – у Луцьку, тож усі вихідні ось тут, у селі, біля мами з татом, і біля свого квіткового різнобарв'я. Диво природи тут можна спостерігати цілорічно. Ще до Різдва на веранді цвітуть хризантеми. А в лютому у квітнику посеред снігу уже пробуджуються, витикають голівки морозники, синіють проліски, милуються крокуси, племениють нарциси, тюльпани... Як гарно! – милуються перехожі. Але всю цю красу треба захистити, прикрити, зігріти теплотою серця. Без праці тут не обійтись. Молодшим Матусевичам було у кого вдатися. Їх батьків цінували і досі цінують у селі, як скромних, добрих і дуже трудолюбивих людей. Такими були і їх батьки. Скажімо, батько Володимира Максимовича – Максим Мартинович відважно воював у Першій світовій війні, за що особисто від царя отримав срібний хрест. Він був першим майстром у селі, міг зробити з дерева велосипед, годинник тощо, чим дуже дивував односельців. Діти мали батькову вдачу. Такою ж беручкою до праці виявилася і невістка Ніна. Саме за трудолюбство у 1967 році Н.П.Матусевич було обрано депутатом Верховної Ради УРСР 7-го скликання. Вже згодом у затишній кімнаті добротного

дому ювілярка пригадувала роки, які принесли їй славу і шану.

Власне, хто вона і звідки? Звичайна дівчина із волинського села Новостав. У сім'ї зростало п'ятеро дітей. Батькам господарювалося важко. Коли вийшла заміж, то перебралася із чоловіком у село Яловичі і відразу пішла працювати у колгосп. Вирощувала цукровий буряк. Першого ж літа на її гектарі вродило 280 центнерів солодких коренів. Щоправда, вирощувати їх було важко, бо усе робилося вручну. Весною, бувало, й ночами з тодішньою ланковою Галиною Герасимчук не спали, зате восени про них уже говорили, як про кращих буряководів не лише місцевого господарства, а й району. Молоду, повну сил та енергії жінку помітив тодішній голова колгоспу Василь Юхимович Кольченко. За хороші буряки подякував і попросив «виручити» у тваринництві. Тоді якраз у колгоспі створювали племінне ядро для власного відтворення високопродуктивного стада. Від голови це було не лише прохання, а й велика довіра – Ніні Павлівни віряли майбутнє усього дійного стада господарства. І вона знову з головою поринула у роботу – придивлялася до старших, вивчала рецепти цілющих відварів, прислухалася до порад спеціалістів, компетентних людей, робила усе, аби хвороб та падежу серед телят не було. І їй це вдавалося. Тож коли згодом Ярославичі, Боремець, Яловичі, Гордницю облетіла звістка, що незабаром сільська рада має висунути свого кандидата в депутати Верховної Ради республіки, все частіше стало згадуватися прізвище Ніни Матусевич. У селі на вибори її підтримали одногоспоно. Успішно пройшла жінка відбір у районі та області. Видно було – заслужила, як і орден Леніна за високі досягнення у праці. Так і стала посланцем земляків у парламент Радянської України. Под визнання додалася і депутатська діяльність, яка в жодне порівняння не йде із депутатськими пільгами і привілеями теперішніх народних обранців.

Часті зустрічі з виборцями, участь у різного роду нарадах працівників сільського господарства не остудили сімейного вогнища. Навпаки, інвалід Великої Вітчизняної війни, розважливий і толерантний Володимир Максимович завжди й в усьому підтримував дружину. Він знав, що таке «працювати на громаду», бо й сам обіймав відповідальні посади – спершу був секретарем, а потім і очолював Яловицьку сільську раду. У 1958 році, після об'єднання із Ярославичами, працював заступником Ярославичського сільського голови. Був касиром, а до виходу на пенсію – кіномеханіком. Не раз, бувало, що й супроводжував дружину у столицю на урочисті зібрання, засідання парламенту. Він і донині, через 59 років після одруження, пам'ятає найменші подробиці особистого сімейного життя: коли зустрілися, весілля гуляли, народжувалися діти... У сильному чоловікові пульсує ніжність. Загалом, про подружжя Матусевичів у селі говорять, що вони живуть як лебеди.

А життя минає. Та воно дарує нам плоди нашої праці, прикрашає багряними квітами у саду і винагороджує вдячними дітьми, онуками. Для найстарших Матусевичів вони – найкращі квіти їх життя...